

A szocializmus építésének akadályozóit eltiporjuk!

Nagyszeged dolgozói az összevont pártnapon határtalan gyűlölettel fordultak az árulók ellen, odaadó szeretettel tüntettek a Párt és Rákosi elvtárs mellett

Határtalan gyűlölet, az áruló Rajk-banda méltó megbüntetésének követelése — ez az, ami az egész ország és Szeged dolgozó népét eltölti. Rajk-banda leleplezéséről szóló vádirat megjelenése óta. Amilyen erős a gyűlölet, éppen olyan erővel fokozódik a szegedi dolgozók harca az üzemekben, a földeken és a hivatalokban, ugyanolyan erővel növekedett meg a szeretet Pártunk és vezére, Rákosi elvtárs, valamint a nagy Szovjetunió iránt.

Ezek az érzések és elhatározások mindennél nagyobb — imponáns erővel nyilvánultak meg szerdán délután a Dohánygyárban megrendezett összevont pártnapon. Már jóval 5 óra előtt a város legkülönbözőbb részeiből sűrű csoportokban indultak a szegedi dolgozók a Dohánygyár felé. Talán még sohasem volt ilyen forgalmas a Kossuth Lajos-sugárút és környéke. Kerék-párokon, gyalogosan, villamoson ezer és ezer dolgozó sietett az összevont pártnapra, hogy meghallgassa Komócsin Zoltán elvtárs beszámolóját az áruló Rajk-banda leleplezéséről.

Érthető izgalommal és érdeklődéssel várták a szegedi dolgozók a pártnap kezdetét. A Rákosi, Sztálin és Lenin

elvtársak képeivel díszített emelvény mellett egy minden-nél kifejezőbb kép függött. A szakadék szélén egy munkás állott, aki egyik kezével a mélységbe taszítja Rajkot és bandáját, az imperialisták terveit jelképező alakokat, ugyanakkor a másik kezét védőn nyújtja ki az asszony és gyermeke felé. Ma már minden magyar dolgozó lát-hatja, hogy az imperialisták mélységbe, a pusztulás szaka-dékába akarták dönteni a ma-gyar népet. De tervük ku-darcba fulladt. A szakadékba — ahová valók — az imperia-listák és aljas ügynökeik, Rajk, Tito és bandájuk zuhan.

Öt órakor még mindig sűrű csoportokban gyülekeztek a szegedi dolgozók a Dohány-gyár udvarára. Amikor a Köz-társasági induló hangjaival megkezdődött a pártnap, már minden résztvevő elfoglalta helyét, hogy egyetlenegy szót se mulasszon el Komócsin Zoltán elvtárs beszámolójá-ból.

- 0 -

Az összevont pártnapot Szi-lágyi András elvtárs, a Ma-gyar Dolgozók Pártja Nagy-szegedi Pártbizottságának szervező titkára nyitotta meg, majd Komócsin Zoltán elv-társ kezdte meg előadását.

Ha igen, akkor azt jelenti, hogy mélysegesen megveted és gyűlö-lőd az imperialistákat és azok hitvány bérenceit, Rajkot és társait.

A szegedi dolgozók erre a kérdésre is megadták a választ. Határtalan lelkesedéssel ünne-pelték Pártunkat, Rákosi elv-társat, a Szovjetuniót és Sztá-lin elvtársat.

Csak fokozódott a lelkesedés és a határozott kiállás, amikor Komócsin elvtárs feladataink-ról beszélt.

— Mindenki láthatja, hogy élet-halálharc folyik itt, — mondotta Komócsin elvtárs. Jól értsük meg: ami néhány nap mulva a tárgyalóteremben tör-ténik — és ami az üzemekben, a földeken történik, szoros és el-választhatatlan összefüggésben van egymással. A szocializmus építésének akadályozóit eltipor-juk, a szocialista építés len-dületének pedig szárnyakat adunk. Nem elég az árulókat szavakban elítélni, tettekre van szükség.

Ujból és újból felfügött a taps, az éljenzés. A szegedi dol-gozók soha nem látott lelkesé-déssel ünnepelték Pártunkat, Rákosi elvtársat, a Szovjetuniót.

Hűség a Szovjetunióhoz

Az ünnepelés a tetőfokra há-gott, amikor Komócsin elvtárs befejezőben arról beszélt, hogy mi kommunisták a szocializmus építésének útját választjuk, többtermeléssel fokozott mun-kafejelemmel, egyéni verseny-nyel, az önköltség csökkentésé-vel vívjuk meg a termelés csa-táját. Ezzel válaszolunk az im-perialistáknak és aljas ügynö-keinek és ezzel bizonyítjuk be, hogy hűek vagyunk Pártunk-hoz, Rákosi elvtárhoz, a Szov-jetunióhoz és nagy vezéréhez, Sztálin elvtárhoz — fejezte be beszédét Komócsin elvtárs, amit a szegedi dolgozók szünni nem akaró tapssal és lelkesedéssel fogadtak.

Ki akarták szóvalfajni népünket az imperialistáknak

Komócsin Zoltán elvtárs be-széde után a szegedi dolgo-zók hozzászólásaikkal juttat-lák kifejezésre gyűlöletüket Rajk és bandája iránt és megfo-gadták, hogy még fokozottabb munkával erősítik meg a bé-kefront ránk eső szakaszát.

A Szegedi Kenderfonógyár dolgozója, **Pribék Tibor** elv-társ mondotta: A kendergyár dolgozói nevében követelem, hogy olyan büntetést szabja-nak ki az árulókra, amilyen-re még nem volt példa. Az árulók sárba akarták tipor-ni eddigi eredményeinket. Me-rem állítani, hogy ezt a ban-dát teljes mértékben felszá-molják.

Kósa Andrásné elvtársnő, az újszegedi Kender dolgozója mondotta: Rajk aljas áruló bandája nemcsak elárulta a magyar népet, hanem ki akar-ta szolgáltatni az imperialis-táknak, hogy újra rabságra ítéljék a magyar népet. El akarták venni tőlünk a gyára-kat, a bányákat, vissza akar-ták adni azokat az imperia-listáknak. Utálattal és gyűlö-lettel fordulunk szembe Tito kizsálgatóival. Mi a Magyar Kender dolgozói munkával

fogjuk biztosítani hűségünket Pártunk és Rákosi elvtárs iránt. Még fokozottabb lendü-lettel állunk abba a csatasor-ba, ahol meg fogjuk védeni szabadságunkat, a jólétet, amit a Szovjetunió segítségé-vel és utmutatásával nyer-tünk.

Simovics Mihály elvtárs hozzászólásában rámutatott arra, hogy ebben az országban már többször megkísérelték meghiusítani azt a törekvést, hogy a Szovjetunió oldalán a magyar nép a béke erős had-serege legyen. De a magyar dolgozó népek olyan vezé-re van, mint Rákosi elvtárs, aki éberan őrködik sorsunk felett és leleplezte az aljas árulókat. Mi azzal válaszolunk az imperialisták táma-dására, hogy termelékenység-ünket és éberségünket még-inkább fokozzuk, mert ez a biztosíték arra, hogy népünk

A mi igazunk nem veszhet el...

Papdi Balázs ifjúmunkás elmondotta, hogy a multban a legnagyobb nyomorban éltek. De most tisztviselőre mehet. Ezt népi demokráci-ánknak köszönhetem és ezt a lehetőséget akarta elvenni Rajk és bandája — mondotta. — De mi, magyar fiatalok megmutatjuk, hogy erősek vagyunk és felkészülünk a béke megvédésére.

Erősné elvtársnő felszólalá-sában rámutatott arra, mi a különbség vádolt és vádolt között. Mi a különbség a ma-gyar nép árulói között és azok között a vádoltak között, akik mint a szocializmus har-

Pártunk és Rákosi elvtárs ve-zelésével minél előbb megva-lósíthassa a szocializmust.

Adók Ilona elvtársnő, ifjú munkás, felszólalásában rá-mutatott arra, hogy a múlt rendszerben a nők és az ifjú-ság milyen elnyomásban élt. Mi a népi demokráciában be-bizonyítottuk, megálljuk he-lyünket a termelésben és a politikai munkában is. Ma már boldog, biztos jövő felé tekintünk. Nagyon jól tudjuk, hogy Rajk és aljas bandája mindezt el akarta venni tőlünk. Megfogadjuk, hogy a termelés fokozásából a tanu-lásból ezután még jobban ki-vesszük részünket. Innen üzenjük azoknak, akik elle-nünk törnek, hogy a dolgozó néppel és a magyar fiatalok-kal fog szembetalálkozni az, aki függetlenségünk, kivívott jogaink és békénk ellen tör.

csal állottak a vádoltak pad-ján. A mi igazunk nem vesz-het el — mondotta — Az árulókra a legsúlyosabb ün-telest követeljük.

Dr Kalmár László egyetemi tanár a pártunkivüliek nevé-ben fejezte ki mély felhábo-rodását Rajkék áruló bandája fölött és kijelentette, hogy a magyar értelmiség még foko-zottabb munkával válaszol az imperialistáknak és aljas ügynökeiknek — Mi, értelmi-ségi dolgozók, szorosan fel-sorakozunk a Magyar Dolgo-zók Pártja és a Szovjetunió-mögé — mondotta.

Még keményebben megfogjuk a fegyvert

Keleti László elvtárs, fő-hadnagy, a honvédség nevé-ben szólalt fel. Azzal felelünk Rajkéknek, hogy még jobban fokozzuk szakmai és politikai tudásunkat, még keményeb-ben megfogjuk a fegyvert, amelyet a dolgozó nép adott kezünkbe. Még jobban elmé-lyítjük kapcsolatainkat az üzemek és falvak dolgozóival. Egységesen felzárkózunk a nemzetközi békefront szaka-szán, megvédjük a békét és követjük vezetőnket, Rákosi

Mátyás és Farkas elvtárs-akat.

Gellért József elvtárs, a Dixi-cipőgyár dolgozója rámutatott arra, hogy nekünk dolgozók-nak van mit féltünk, mert van szabad, független hazánk. Fejldésünk mindinkább felfelé ível és Rajkék ezeket az eréd-ményeket akarták megsemmisí-teni. Ki akarták venni kezünk-ből a szerszámot. Minden be-csületes magyar dolgozónak csak egyetlen kívánsága lehet, az árulók kiméletlen megbün-tetése.

A vádló az egész magyar nép

Beszéde elején rámutatott arra, a vádiralóból is kitűnik, hogy nemcsak egy belső ma-gyar ügyről, mégkevésbé pártügyről van szó, ha-nem világméretű politikai eseményről. Egy, az egész nemzet számára halálosan ko-moly dologról, amely azt je-lenti, hogy veszélyben for-gott minden — a magyar nép szocialista jövője.

Halálos csend fogadta Ko-mócsin elvtárs szavait. Min-den résztvevő arcán látni le-

heletti, hogy átérzi, mit je-lentett volna számunkra, ha Rajkék árulása sikerül.

A helyeslés moraja zugott végig a tömegben, amikor Ko-mócsin elvtárs rámutatott ar-ra, hogy egy olyan peréről van szó, ahol a vádló az egész magyar nép. Gyűlölettel for-dulnak majd a tárgyalóterem felé nemcsak a magyar dolgo-zók, hanem a világ minden részéből a békeháború ontuda-tos harcosai is.

Éljen Rákosi

Komócsin elvtárs azután arról beszélt, milyen aljas módon akarták Rajkék meg-fosztani Pártunkat és a ma-gyar dolgozó népet szeretett vezérével, Rákosi elvtársától. Elemi erővel zugott a köve-lés: Vesszenek Rajkék! Ki-törő lelkesedéssel ünnepelték a szegedi dolgozók Rákosi elv-társat, amikor Komócsin elv-társ változtatta az imperialisták és ügynökeik, Rajkék terveit és bukását s amikor kijelen-tette, a magyar nép a szocia-lizmust tűzön-vízen át meg-

fogja valósítani. Komócsin elv-társ rámutatott arra, hogy mit jelentett volna a magyar dol-gozó nép számára, ha Rajkék-nak sikerül megvalósítani ter-veiket. Rajkék nemcsak a ma-gyar dolgozó nép jelenét és jövőjét veszélyeztették, ha-nem a világ népeinek békéjé-l is.

«Akkor nem ettünk volna fehérkenyeret! — kiáltotta a tömegből egy munkás. Nem akarunk még egyszer kizsákmá-nyoltak, elnyomottak lenni — harsogta a tömeg.

Vállaljuk!

Ez a per nemcsak Rajk ban-dájának, hanem a Tito bandá-nak is a pere — mondotta Komócsin elvtárs.

— Ebben az ügyben — mon-dotta többek között Komócsin elvtárs — nem lehet hideg nyu-galommal és tárgyilagosan ál-lást foglalni. Nem lehet ezt az ügyet egy könnyű «ítélem»-mel el intézni. Állásfoglalásunkban arra adunk feleletet mi kommu-nisták elsősorban — és velünk együtt a magyar nép minden-

nél jobban szeretjük-e Pártun-kat, szeretjük-e népünket és vállaljuk-e a munkát és a har-cot a békéért és a szocializ-musért. Ezer és ezer szegedi dolgozó ajkán zengett a válasz: Vállaljuk! Majd elemi erővel zugott a kiáltás: «Éljen Ráko-si, éljen a Párt.

Ugy van a kérdés feltéve — folytatta Komócsin elvtárs — szeretted-e a Pártot, szeretted-e dolgozó népet? Követed-e Pár-tunk békéért folytatott harcát?

Jobb tanulással erősítjük Népköztársaságunkat

Virágh Ferenc elvtárs a rend-őrségi dolgozók nevében beszélt. Biztosítom Pártunkat és Rákosi elvtársat a Rendőrség dolgozói nevében, hogy a jövőben még fokozottabb mértékben vesszük ki részünket a belső bitangok elleni harcból.

Sócs Katalin tanuló a sze-gedi diákfiatalok nevében kije-lentette: világosan tudjuk, mit akart Rajk és áruló ban-dája. Igérjük, hogy jobb tanu-

lással erősítjük Népköztársasá-gunkat.

Szabó Sándorné elvtársnő az MNDSZ nevében mély gyűlöle-tét fejezte ki Rajk bandája iránt.

— Köszönjük Rákosi elvtárs-nak az éberséget, amellyel le-leplezte az árulókat — mon-dotta. — Mi asszonyok legtöbbet köszönhetünk Rákosi elvtárs-nak. Hálánkat azzal fejezzük ki, hogy még jobban megálljuk he-lyünket a termelésben.

A Rajk-banda leleplezése újabb győzelem a szocializmus felé vezető úton

Barta Béla elvtárs a Gázgyár és Villamosvasút dolgozói nevében szólalt fel.

— Én arra kérem Szeged dol-gozó népet, tanuljanak meg nem felejteni. Tanulják meg nem el-felejteni, hogyan viselkedett velünk a kapitalista banda, amely kétszer vitte a magyar népet a háborúba. Ha mindezt megta-nuljuk, akkor megtanuljuk azt is, mit adott nekünk népi de-mokráciánk. A Rajk-banda le-leplezése újabb győzelmet jelent a szocializmus felé vezető úton,

az imperialisták ellen vívott kér-lelhetetlen harc utján.

Komócsin Zoltán elvtárs vála-szában rámutatott arra, hogyha a magyar dolgozó nép öntuda-tosan fog helyállni a termelés-ben, az imperialisták ellen ví-vott harcban, akkor nem két-séges, hogy Pártunk zászlaja alatt új győzelmek felé fogun-k menetelni.

Az összevont pártnap Szilá-gyi! András elvtárs befejező sza-vaival és az Internacionálé el-éneklésével ért véget.